



ven totdat de werkzaamheden aanvangen. Dan ontstaan er huizen, keurig geplaveide pleintjes voorzien van op rijen geplante bloemen. In het algemeen vluchten dan de ruderales van het ene open stuk grond naar het andere. Hoe moet het nu als het laatste stuk grond bezet is en waar blijven dan deze planten en kruiden. Moet men nu niet in iedere stad enkele stukken openlaten? De jeugd kan hier dan spelen en graven en eventueel bloemen plukken of naar huis meenemen. Deze flora wordt dan behouden en de kinderen, en misschien niet de slechtste, onder de jongeren vinden hier een voedingsbodem voor hun fantasie die hun niet wordt

geboden door het open terreintje tussen de flats keurig betegeld en met vier bomen, vier perkjes en de langzamerhand welbekende klimrekjes zo van de eenheidsfabriek.

Laat ik hopen dat dit pleidooi ergens weerklank vindt, liefst bij iemand die bij de een of andere instelling een vinger in de pap heeft. Anders is dit stukje voor niets geschreven. Ik kon het echter niet laten op te komen voor een groep planten die zal uitsterven en die toevallig niet de deftige status bezit van het gezelschap van het rijke Eiken-Haagbeukenbos.

Nogmaals "de boom van Hippocrates"

In het meinummer van dit jaar vroegen wij naar aanleiding van een artikel tot welke soort de "boom van Hippocrates" op het eiland Kos behoorde. Ir. M. van Daalen berichtte ons dat het een plataan is, waaronder volgens de overlevering de geneesheer Hippocrates zijn leerlingen onderwees. Indien het dezelfde boom is, waarvan nu stekken zijn verkocht, dan heeft hij wel een respectabele leeftijd. Hippocrates werd 460 voor Christus geboren . . .